

УДК 377; 378**СУЧАСНА ПАРАДИГМА УПРАВЛІННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ**

*Левченко Я.С., д.н. з галузі «Управління та адміністрування», доцент,
slavalevcenko1984@gmail.com*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Відомо, що поняття «парадигма» визначалося ще у Доіндустріальну епоху [1]. Воно пройшло значну еволюцію, потерпало значних змін. В сучасній літературі парадигма визначається як глобальна стратегія поведінки всього людства у конкретній сфері його діяльності. Значне поглиблення розуміння сенсу парадигм було зроблене у 2013-2018 роках на кафедрі економіки і підприємництва ХНАДУ у процесі визначення парадигм основних видів діяльності: економіки, менеджменту, інженерії, маркетингу тощо.

Однак, досі не визначені парадигми такої важливої сфери діяльності, якою є управління. Причина цього в тому, що управління має значну схожість з менеджментом і тому часто вважається, що парадигми управління тотожні парадигмам менеджменту. Однак, це ототожнення помилкове. При всій схожості між поняттями управління і менеджменту ці поняття не тотожні і мають певні відмінності. А це означає, що не тотожні і парадигми менеджменту і управління. Тому визначення парадигм управління стає своєчасним і набуває актуальність.

Метою доповіді є обґрунтування визначення другої, тобто, сучасної парадигми управління – парадигми Індустріального суспільства.

Як відоме з дослідження [2], для визначення парадигм будь-яких сфер діяльності людства, необхідне встановлення основного закону цієї сфери. А парадигма як раз і є результатом апробації основного закону методикою історичного-логічного Гегеля (методикою Час).

Основний закон управління може бути визначений з наступного. Так, можна впевнено стверджувати, що будь-яке управління існує як вплив трьох основних видів: людини на людину; людини на природу; природи на природу. Інших видів впливу просто не існує. Прикладами цих трьох видів впливу є такі: коли директор підприємства впливає на свого замісника, підлеглого – він управляє;

коли токар впливає на верстат – він управляє; коли верстат впливає на предмет праці – він теж управляє. Відомо, що вплив людини на людину є менеджмент, а два інших приклади впливу є виробництвом. Тому очевидно, що управління ширше менеджменту на величину виробництва, а отже управління є сума менеджменту і виробництва. В цьому сутність, зміст і основний закон управління. А з основного закону управління легко визначити й другу, тобто, сучасну парадигму управління – парадигму управління Індустріального суспільства, як результат апробації основного закону управління методикою Час. Така апробація – це визначення переважно одного з двох елементів змісту управління (менеджменту або виробництва). Відомо, що в Індустріальну епоху роль менеджменту стає вище ролі виробництва.

Отже, слідує основний висновок: «Друга, тобто, сучасна парадигма управління – це парадигма переважної ролі менеджменту понад виробництвом».

Література:

1. Бабайлов, В.К. Еволюція парадигм економіки / В. Бабайлов // Проблеми і перспективи розвитку підприємництва: Збірник наукових праць харківського національного автомобільно-дорожнього університету. – №2(7), том 1 - 2014. – Харків: ХНАДУ, 2014 – С. 5-8.
2. Бабайлов, В.К. Встановлення основного закону логістики / В. Бабайлов, Д. Приходько // Проблеми і перспективи розвитку підприємництва: Збірник наукових праць Харківського національного автомобільно-дорожнього університету. – № 2 (25) – 2020. – Харків: Стиль - Издат, 2020 . – С. 17 – 25.

УДК 336.132

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ПРОМИСЛОВІСТЬ УКРАЇНИ ТА ЇЇ ПРОТЕКЦІОНІЗМ В УМОВАХ ТУРБУЛЕНТНОСТІ

*Левченко Я.С., д.н. з галузі «Управління та адміністрування», доцент,
slavalevcenko1984@gmail.com*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Розвиток кожного окремого сектору економіки – це розвиток кожної держави в цілому. Особливо коли мова йде про сільське господарство – галузь економіки, що призначена для забезпечення населення провізією і отримання сировини для промисловості. Галузь представлена практично у всіх країнах [1, 2].